

jezika grčkoga“ (prevod Kühnerjeve ¹⁾) nemške slovnice) l. 1853.; b) „Skladnja jezika grčkoga“, ki je samostalno delo, l. 1854.; c) „Kratka slovnica jezika nêmačkoga“ 1854. L. 1856. je napisal in priobčil v omenjenem hrvaškem leposlovnem časniku „Nevenu“ str. 329.—338. potopisne in književne črtice o bohinjski dolini in blejskem jezeru, kjer je na dotičnem mestu razlagal Prešernov „Krst pri Savici“. L. 1858. je dal tiskati v časniku za avstrijske gimnazije sestavek o latinskem jeziku. Namen tega sestavka je bil, da se s časom odpravi svojevoljno nepedagogiškó razdeljevanje tega predmeta na zagrebški gimnaziji. L. 1862. je sprožil v „Slovenskem Glasniku“ v Celovcu obširno besedo o „Slovenski terminologiji“ v obče in predložil jezikoslovno načelo, kar je Cigale pozabil omeniti v predgovoru svoje terminologije. L. 1862. do 1864. je prevêl v hrvaščino za „Pozor“ in za „Danico ilirsko“ nekaj novel iz ruščine, p. „Slavulji“, „Sastanak“, „Pjevači“ (vse tri iz Turgenjeva ²⁾),

¹⁾ Rafael Kühner je bil izvrsten jezikoslovec, rojen 22. sušca l. 1802. v nemškem mestu Gotha; od l. 1823. je učiteljeval na liceju v Hannoveru, umrl 6. mal. travna l. 1878. Glavni deli njegovi: „Ausführliche Grammatik der griechischen Sprache“ in „Ausführliche Grammatik der lateinischen Sprache“. Spisal je tudi grško slovnico za šolsko rabo; to knjigo so rabili profesorji in učenci dolgo časa na mnogih krajih.

²⁾ Ivan Sergijevič Turgenjev je izmed najimennitnejših ruskih pisateljev, rojen 9. listopada l. 1818. v mestu Orel; živel je večinoma na tujem in umrl dné 3. kimovca l. 1883. v Bongivalu pri Parizu. Njegovi romani in novele so krasni pesniški proizvodi, umetniško dovršeni, preloženi malone v vse književne evropske jezike. Tudi Slovenci imamo nekaj prevodov tega pisatelja-velikana. Pokojni dr. Maks Samec, bivši zdravnik in deželni poslanec v Kam-

„Pisar“ (od Bělova). Potem je napisal kot sodelavec Gajevih „Narodnih novin“ (l. 1862. do 1864.) štirinajst razprav o Bolgarjih; potem v podlistku „Kratek pregled slovenske literature“, kateri sestavek Wurzbach v 44. zv. svojega velika slovnika pripisuje krivo Davorinu Trstenjaku. Ta sestavek je pisatelj dal pomnožen (800 natiskov) na svetlo; nastal je iz krajšega sestavka o slovenski književnosti v Riegerjevem naučnem slovníku kot del velike razprave „Jihoslovani“. L. 1865. je prišla na Dunaju na svetlo knjiga: „Fröhlich's theor.-prakt. Gramm. der illyr. Sprache“, čisto predelana, da jej je ostal malone samo naslov. V „Književniku“ razpravlja o najstarejši slovenski in hrvaški slovnici. L. 1874. je dal na svetlo v programu I. graške gimnazije večjo razpravo: „Macchiavelli ¹⁾ als Dichter, Historiker und Staatsmann.“ Mnogo je bilo še manjših sestavkov, ocen itd., priobčenih v „Jadranskem Slavjanu“ 1849—1850, „Danici“, „Novicah“ itd. (Konec.)

niku, je poslovenil in izdal roman „Dim“, ko je bil na graškem vseučilišču še slušatelj zdravilstva. Vrlo dobro je prevêl „Lovčeve zapiske“ pokojni Frančišek Remec, ki ni rabil nikakega nemškega prevoda, kakor nekateri drugi prelagatelji iz ruščine v slovenščino.

¹⁾ Macchiavelli Nikolaj se je rodil dné 5. velikega travna l. 1469. v krasnem mestu Florenciji, kjer je, izučivši se naukov, bil nekaj časa tajnik; kot takemu so bila poverjena razna važna diplomatska poslanstva. L. 1512. je bil na sumu, da se je udeležil neke zarote proti Medicejcem; zbok tega so ga zaprli, v zaporu mučili in potem pregnali iz domovine, kamor se je l. 1513. zopet povrnil. Umrl je 22. rož. l. 1527. v svojem rojstvenem mestu. Glavno njegovo delo je: „Istorie florentine“ 1215—1492. Najbolj znani so njegovi politični spisi, v katerih priporoča neomejeno vladarsko silo.

Prevarjena.

Saj se nisem nikdar silil,
da bi tvoj prijatelj bil;
kaj bi zdaj se tebi smilil,
če sem zadnjič sôlze lil!

Kaj bi zdaj me v pismih tešil,
klical prejšnji čas nazaj,
kaj bi zdaj se rad odrešil
bridke moje sodbe — káj?

Ti prevarjen,* jaz prevarjen:
mirna séziva v rokó;
kdo je huje bil udarjen,
vé nad nama naj nebó!

Anton Medved.